

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ವಲಸೆ ಬಂದ ಅಹ್ಮದಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಗಳು

(ಅಹ್ಮದಿಯ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜರ್ನಾಲ್ ಎಡನೇ ಖಲೀಫ್, ಹರ್ಯಾರ್ಥ ಮಿರ್ಚ್ ಮೌರ್ಯಾ ಅಹ್ಮದ್, ಅವರು ಸೈನಿಕ
‘ಬೈತುಪ್ರಕಾಶ್’ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ 06-04-2018 ರಂದು ನೀಡಿದ ಜಮುಂ ಖುತ್ತಿಬದ ನಾಡಾಂಶ)

(ತಶಹ್ದುದ್, ತಲಾವ್ವುದ್, ಮತ್ತು ಸೂರತುಲ್ ಥಾತಿಕ ಪರಿಸಿದ ನಂತರ) ಹರ್ಯಾರ್ಥ ಖಲೀಫತುಲ್ ಮಸೀಹ್ ಖಾಮಿನ್ ಅಯ್ಯದಹುಲ್ಲಾಹು ತಜಲಾ ಬಿನಸ್‌ರಿಹಿಲ್ ಅರ್ಮ್ಯೋರ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:

ಸೈನಿಕ ದೇಶ ಪಕ್ಷಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದರೂ ಅರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆ ಕಡಿಮೆಯಿಳ್ಳ ಯುರೋಪಿನ ಒಂದು ದೇಶವೆಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಲಭ್ಯತೆ, ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಜೀವನಮಟ್ಟೆ ಇವುಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಯುರೋಪಿನ ಇತರ ದೇಶಗಳಾದ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಜರ್ಮನಿ, ಹಾಲೆಂಡ್, ಯು.ಕೆ. ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅದರ ಜೀವಿತಮಟ್ಟೆ ಉತ್ತಮವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿಯರು ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ನೊಕರಿಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಹ್ಮದಿಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಏರಡು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಿಗೆ ಹೊಗುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಏರಡನೆಯದು ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಹೊಂದುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶ್ರಯ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಅಥವಾ ಸ್ಥರವಾಸಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರು ಅದಕ್ಕೂಸ್ಕರ ವೀನ ಪಡೆಯಲು ಹೇಳುವ ಕಾರಣ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿ ತಾವು ಮುಸ್ಲಿಮರೆಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸತ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕಥೆಕಟ್ಟಿ ನಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸತ್ಯವಾದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು. ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುವ ದೋಜನ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕರಿಣವಾದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಅಥವಾ ವಕೀಲರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆ ಆರಂಭದಿಂದ ಅಂತ್ಯದ ತನಕ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಸರಕಾರಿ ಅರ್ಥಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆಂಬ ಸಂಶಯ ಉಧ್ವಿನಿಸಬಹುದು.

ಸುಳ್ಳನಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಹ್ಮದಿಗೆ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮವೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಹ್ಮದಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುವನು ಎಂದು ಎಂದೂ ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಹ್ಮದಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ: ನಾನು ಇತರ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತೋರಿದನ್ನು ನಂಬುವವನಾಗಿರುವೆನು. ನಾನು ಹರ್ಯಾರ್ಥ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಸಲ್ಲಲಾಹು ಅಲ್ಲಿಹಿಂದಿರುವುದು ನುಲಾಮನಾಗಿರುವೆನು. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಇವುಗಳ್ ಮಸೀಹ್ ವೌಳಾದ್ ಮತ್ತು ಮಹಡೀ ಮಾರ್ಕೋಹೂದರನ್ನು ನಂಬುವವನಾಗಿರುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಒಬ್ಬ ಏಕದೇವ ವಿಶ್ವಾಸಿ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮಹಾಪಾಪ ಕೃತ್ಯವಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಹ್ಮದಿ ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಬೇಕು— ಲೋಕ ಲಾಭಕ್ಕೂಸ್ಕರ ಅಲ್ಲಾಹನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾಗುವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಂಬೋ ಎಂದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಹ್ಮದಿಯ್ತೋ ಅಥವಾ ನೇಜ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಗಳೇನೆಂದೂ ಅವು ಯಾವುದೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಗಳ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಿಜ್ರರ್ಶನೆ ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಿಜ್ರರ್ಶಿನ ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿಭಾರವೇ ಸುಳ್ಳನೆ ಮೇಲಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಲೋಕ ಲಾಭ ಗಳಿಸುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ವಾರೀಸುದಾರರಾಗಲಾರೆವು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಏಕತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿದವರು, ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು ಎಂದೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಾರರು. ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರ ಪ್ರಥಮ ಲಕ್ಷ್ಯ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೇಶಿಗಳಿನುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಲೋಕವಾದ ಲಾಭಗಳಿನುವುದು ಅಥವಾ ಲೋಕದ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯೂಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೇಶಿಗಳಿನಲು ಅವನು ಹೇಳಿರುವ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ವಾಸ್ತವಿಕ ಜಯವನ್ನು ಗಳಿಸಬಲ್ಲವು. ನಾವು ಈ

ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಈಡೀರಿಸುವೆಂದು. ಅಗ ಈ ಲೋಕ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಶ್ವಯುಗಳು ನಮಗೆ ಖಂಡಿತ ದೊರಕುವುವು. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಗಮಿಸುವವರನ್ನು ದೀನ್ ಮತ್ತು ದುನಿಯಾದ ಒಳಿತುಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮಗೆ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕಲಿಸಿರುವನು: ರಭ್ಬನಾ ಆತಿನಾ ಥಿದ್ದುನ್ನೋಯಾ ಹನನತನ್ ವಫಿಲ್ ಆಶಿರತಿ ಹನನತನ್ ವಫಿನಾ ಅಧಾಬನಾರ್

- ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ, ನಮಗೆ ಇಹಲೋಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಳಿತನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು. ಹಾಗೆಯೇ ಪರಲೋಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹ ಒಳಿತನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು. ಮತ್ತು ನರಕ ಯಾತನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. (2:202).

ಹರ್ಯಾರತ್ ಮಸೀಹ್ ಹೋಣಾದ್ ಅಲ್ಲಿಹಿಸ್ಲಾಮ್ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮ ಸಂತೃಪ್ತಿಗೋಸ್ತರ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಒಂದನೆಯದು, ಲೋಕದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಪತ್ತುಗಳು, ಕಷ್ಟಗಳು ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮೌದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸುವಂತಹ ದುಷ್ಪತ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಂದಲೂ ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿರಬೇಕು. ಲೋಕ ಒಳಿತು ಎಂದರೆ ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಪತ್ತು, ಕೊಳಕು ಜೀವಿನ ಮತ್ತು ಅಪಮಾನದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯಾದ್ಯಂತೆ ರಭ್ಬನಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿಯೇ ತೊಬು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೂಚನೆ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ರಭ್ಬನಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಮೌದಲು ತನ್ನ ಪ್ರಭುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಇತರ ಎಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಬೇಸರಗೊಂಡು ತನ್ನ ವಾಸ್ತವಿಕ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿದ್ದಾನೆ. ವಾಸ್ತವಿಕ ನೋವ್ ಮತ್ತು ಹೃದಯಾದ್ಯಂತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಶಬ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಿಂದ ಹೊರಡಲಾರದು.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅನೋಕರನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಉಪಾಯಗಳ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೇ ಅವನ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ತೋಳ್ಳಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಇರುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳೇ ಅವನ ರಭ್ಬ (ಪ್ರಭು) ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಸೊಂದಯ್ ಅಥವಾ ಸಂಪತ್ತು ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ರಭ್ಬ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾವಿರಾರು ವಸ್ತುಗಳು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ತ್ಯಜಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಪ್ರಿಯ ಸೂಚಿಸಿ ಏಕನೂ ಸಹಭಾಗಿ ಇಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿರುವ ವಾಸ್ತವಿಕ ರಭ್ಬ ಕಡೆಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ರಭ್ಬನಾ ಎಂಬ ನೋವ್ ಭರಿತ ಹೃದಯ ಕರಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಸಾನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುವ ತನಕ ಅವನು ವಾಸ್ತವಿಕ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರಭ್ಬನಾ ಎಂಬ ಪದ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುವುದು ನೋವ್ಬರಿತ, ಹೃದಯ ಕರಗುವ ಶಬ್ದ

ಹೊರಡುವಾಗ ಮಾತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಆಗ ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ- ನಾನು ರಭ್ಬನಾ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಏಕನೂ ಸಹಭಾಗಿ ಇಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು, ನನ್ನ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು. ಹೀಗೆ ಆಗುವಾಗ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಇಂತಹ ನೋವ್ಬರಿತ ಹೃತ್ಕೂರ್ವಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ತೊಬು ಮಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ರಭ್ಬನಾ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ‘ವಾಸ್ತವಿಕ ಪ್ರಭು ನೀನೇ ಆಗಿದೆ’ ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಾವು ತಪ್ಪೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅನ್ನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ನಾನು ಮಿಥ್ಯ ಆರಾಧ್ಯರನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿರುವೆನು. ಸತ್ಯ ಹೃದಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗುವವರಾಗಲು, ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರಾಗಲು, ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುವವರಾಗಲು ಹರ್ಯಾರತ್ ಮಸೀಹ್ ಹೋಣಾದ್ ಅಲ್ಲಿಹಿಸ್ಲಾಮ್ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಾದರೆ ಲೋಕದ ಒಳಿತುಗಳು ಸಹ ನಮಗೆ ದೊರಕುವುವು. ಪರಲೋಕದ ಒಳಿತುಗಳೂ ಸಹ ನಮಗೆ ದೊರಕುವುವು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಲೋಕ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಬೇಡುವುದು ಪರಲೋಕದ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಕೊಳ್ಳರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಬೇಡುವುದು ಆರಾಧನೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈಡೀರಿಸಲಿಕೊಳ್ಳರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯವಿದ್ದರೆ ಆರಾಧನೆ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪತ್ತು ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧನತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಈಡೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೀರಿಸಿಕೊಡಲು ಸಹ ಆ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಬೇಕು. ಆರಾಧನೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈಡೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ನಾವು ನೆನಪಿಡಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೀರಿಸುವವರಾಗುವಾಗ ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರಾಗುವೆವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ: ವರ್ಮಾ ಬಿಲಬುಲ್ ಜಿನ್ನ ವರ್ಲಾಜ್ನೋಸ ಇಲ್ಲಾ ಲಿಯಅಂಬುದೂನಿ. ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿಕೊಳ್ಳರ ಹೊರತು ನಾನು ಜಿನ್ನ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ. (51:57). ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವಾಗ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯ ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಆಜ್ಞೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನೆನಪಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆತು ಬಿಡಬಾರದೆಂದು. ನೀವು ಮಾಡುವ ಲೋಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ತರಣೆಯಿಂದ ನಿಲಕ್ಷಣಿತೆ ಹೊಂದುವವರನ್ನಾಗಿ

ಮೊದಬಾರದು. ಲೋಕ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳ ಕೆಡೇರುವಿಕೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿರಬಾರದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹರ್ಯಾರತ್ ಮಸೀಹ್ ಮೌಲಾದ್ ಅಲೈಹಿಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೇಳಿದ್ದಾನೇ— ನಾನು ಜಿನ್ನು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ವರಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದು ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೊಣಿಸ್ತರವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಖುರ್ಆನಿನ ಈ ಪಚನದ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಿತದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧನೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತಜ್ಞನ ಗಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ನೇರಿದವನಾಗುವುದು ಆಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ನಿರ್ದರ್ಶಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕದಿಂದ ಏರಿ ಹೋಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಒಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಂತ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಶೈಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶೈಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯತ್ತಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಿತೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ನಿಸ್ಪಂಜಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧನೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತಜ್ಞನ ಗಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನಾಗುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಉದ್ದೇಶ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇರಿಸುವಾಗ ಅವನು ನೇಜ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಲೋಕ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಗಳಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಶಾರೀರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು, ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿರಲಿ. ಅಹ್ವಾದಿಯಾದ ನಾವು ಹೀಗೆ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ: ಹರ್ಯಾರತ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಸಲ್ಲಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಿಮರ ಭವಿಷ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾರ ದೀರ್ಘವಾದ ಅಂಧಕಾರಮಯವಾದ ಒಂದು ಕಾಲಫಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಸೂರ್ಯನು ಮಸೀಹ್ ಯೋಉದೀರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉದಿಸಲಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಅಂಧಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವಾಸ್ತವಿಕ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ತರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರಿಗೂ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಭರಿತ ನೇಜ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬ ಅಹ್ವಾದಿಯ ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಮೌಜಾವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಅಹ್ವಾದಿಯರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸರಗಳಲ್ಲಿ ನೇಜ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಏನೆಂದು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬ ಅಹ್ವಾದಿಯ ಕೆಲಸ, ಅವನ ಸ್ವಭಾವಗುಣ, ಅವನ ಆರಾಧನೆಯ ಮಟ್ಟ

ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಅನ್ಯರ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಣಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಬೇಕು. ಇದು ಅಹ್ವಾದಿಯರನ್ನು ಅನ್ಯರಿಂದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ತಬ್ಲಿಗ್ರಾ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗ ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬ ಅಹ್ವಾದಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬ ಅಹ್ವಾದಿನ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾದೊಂದು ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವಿದೆ. ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಂತರ ಇತರರು ಈ ಉದ್ದೇಶಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಅವರ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಲೋಕಕ್ಕೆ ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಅರಿವು ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಈ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನೀಂದ ದೂರ ಸರಿಸಲಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಗಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನೀವು ವಿನಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುವಿರಿ.

ನಾಲ್ಕು ಏದು ಪಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಲೋಕವು ಈ ರೀತಿ ವಿನಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುವ ಕಲ್ಪನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಲೋಕ ವಿನಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದರ ಮೂಲ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ ಪಶ್ಚಿಮದ ದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅವರನ್ನು ವಿನಾಶದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಎಂದು. ಏನಾದರೂ ಹಾನಿಯುಂಟಾದರೆ ಸಹ ಅದನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧದ ನಾಶ ಸಂಭವಿಸುವಾಗ ಆಧಿಕವಾಗಿ ಸುಭದ್ರ ಸರಕಾರಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಯಂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುವು. ಆಧಿಕವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಭದ್ರವಾಗಿಲ್ಲದ ದೇಶಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲಮುವುವು. ಅಹ್ವಾದಿಯರು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿದೆ ಅಗಳ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಗಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾತ್ರ ಲೋಕವನ್ನು ವಿನಾಶದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಮೂಲಕವೇ ಅವನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಗಳಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬ ಅಹ್ವಾದಿ ನೆನಪಿಡಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಹರ್ಯಾರತ್ ಮಸೀಹ್ ಯೋಉದ್ದ ಅಲೈಹಿಸ್ಲಾಮರನ್ನು ನಂಬುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ಆ ನಂಬಿಕೆ ಇಹವರಲೋಕಗಳ ಒಳಿತುಗಳ ಮಾಲೆಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾರದು. ಮತ್ತು ನರಕಾಗ್ರಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರದು. ಹರ್ಯಾರತ್ ಮಸೀಹ್ ಯೋಉದ್ದ ಅಲೈಹಿಸ್ಲಾಮರನ್ನು ನಂಬುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ

ಜೀವಿತವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗೇ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಹರ್ಯಾರತ್ ಮಸೀಹ್ ಮೌಲಿಕ್ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನೆನಪಿಡಿರಿ, ಕೇವಲ ಬೈಅತ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಕೇವಲ ಆಚಾರದಿಂದ ಸಂಪ್ರೀತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಿಕ ಬೈಅತ್ ಏನೆಂದು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ ಈ ಬೈಅತ್ ಒಂದು ಆಚಾರ ಮಾತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬೈಅತ್ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಬೈಅತಿನ ವಾಸ್ತವಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರಿ. ಆ ವಾಸ್ತವಿಕ ಉದ್ದೇಶ ಎನು? ತಮ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರಿ. ಪವಿತ್ರ ಖುರ್ಬಾನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಓದಿರಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿರಿ. ಮತ್ತು ಕಾಯುನಿರತರಾಗಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ನಡೆವಳಿಕೆ ಹೇಗೆದೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಂದೂ ಸಂಪ್ರೀತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಪಡೆಯಲು ಅವನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯರು ನಹ ಕೇವಲ ಬಾಯಿಮಾತಿನಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ನೇವೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ. ನೈಜ ಮುಸ್ಲಿಮ್

ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯೆ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಮಿಥ್ಯೆ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಕೇವಲ ಬಾಯಿ ಮಾತು ಆಡುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ಮವನ್ನೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೈಜ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು, ‘ನನ್ನ ದಾಸ ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ, ನನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಯೆದೋರುತ್ತಾನೆ’ ಎಂದು ನೋಡುವಾಗ ತನ್ನ ದಿವ್ಯದೂತರನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೈಜ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯೆ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನ ಪ್ರಕಾರ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ನೈಜ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಲೋಕದ ಒಳಿತುಗಳಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವುದು ಪರಲೋಕದ ಒಳಿತುಗಳಿಗೆ ವಾರೀಸುದಾರರಾಗಲಿಕೊಳ್ಳುವುದರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವವರಾಗೋಣ. ಧರ್ಮದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶಗಳಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಿಬಂಧಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ನಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವವರಾಗೋಣ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಭಾಗ್ಯ ದಯವಾಲಿಸಲಿ - ಅಮೀನ್.

*****

Friday Sermon delivered by Hadrath Khaleefatul Masih Al Khamis^(atba)

At Masjid Baithur Rahman, Velencia, Spain. On 06-04-2018.

Summarized by Majlis Ansarullah Bharat

Kannada Translation: M. Ubeidullah for Kannada Desk, Qadian

Reviewed by: M.P Ibrahim / Typing: U Basheer Ahmad

Published By: Kannada Isha'at Team for Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Qadian

Email: khutuba.kannada@gmail.com

You can find all the Sermons archived at: www.alislam.org/friday-sermon